

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620010642
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7620010642.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. marca 2021, v trestnej veci proti obžalovanému N. P., pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13.1.2021, sp. zn. 1T/16/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného N. P..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13.1.2021, sp. zn. 1T/16/2020 bol obžalovaný N. P. uznaný vinným zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukázaním na ust. § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15. júla 2020 v presne nezistenom čase v ranných hodinách na presne nezistenom mieste v okrese K., alebo okrese I., alebo okrese T., vzal do motorového vozidla zn. Š. J. s evidenčným číslom F. republiky XSP XXXX nelegálnych migrantov bez príslušných cestovných dokladov T. I., C. E.B. N., I. N. I., N. I. Q., I. I. Q., štátnych príslušníkov I. Q., ktorí nemajú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, ktorých následne prevážal po území Slovenskej republiky, pričom dňa 15. júla 2020 v čase o 09.13 h bol na výjazde diaľnice D1 I. N., okr. Q., zastavený a kontrolovaný policajťmi Diaľničného oddelenia PZ D..

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 355 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. „per analogiam“ trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie čo do výroku o uloženom treste obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil tak, že aj napriek skutočnosti, že neexistoval proti nemu žiaden hodnoverný dôkaz, ktorý by ho jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčoval zo skutku, ktorý sa mu kládol za vinu okrem samotnej skutočnosti, že cestou zobrať stopárov - cudzích štátnych príslušníkov sa sám z vlastného presvedčenia ku skutku doznal prehlásením svojej viny, čím výrazne napomohol súdu v rýchlom ukončení predmetného trestného konania bez nutnosti vykonať rozsiahle a komplikované dokazovanie. Vzhľadom na skutočnosť, že počas prevozu k migrantom sa správal normálne, slušne a riadne zastavil pri kontrole svoje vozidlo a ďalej spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, má za to, že tieto okolnosti možno považovať za také, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. Rovnako je toho názoru, že aj pomery páchatel'a umožňujú aplikovať vyššie citované ustanovenie. Doposiaľ nikdy za takýto trestný čin nebol odsúdený a doposiaľ viedol naozaj riadny

život bez úmyselných vybočení z medzí zákona. Bol síce 2 - krát odsúdený, avšak tieto odsúdenia sú zahladené a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený, navyše sa nejednalo o skutky, ktoré by boli obdobného charakteru alebo o nedbanlivostné skutky. Svojím doterajším spôsobom života preukázal, že vie normálne slušne existovať a pracovať, vie si bez problémov zabezpečiť prácu, nakoľko má dlhoročné skúsenosti ako profesionálny vodič, celý život pracoval a nevedol záhaľčivý život. Žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí aj vzhľadom na svoj vek potrebujú jeho pomoc. Okresný súd pri ukladaní trestu síce aplikoval správne ustanovenie § 39 ods. 4 Tr. zák., ako aj ďalších ustanovení, avšak vzhľadom na vyššie uvedené a na jeho právo na spravodlivý súdny proces, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je aj právo na spravodlivý trest mal súd aplikovať pri ukladaní trestu aj ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., v spojení s ustanovením § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Obžalovaný N. P. na hlavnom pojednávaní dňa 13.1.2021 urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobnom návrhu a na všetky otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne. Správne preto postupoval okresný súd, keď podľa § 257 ods. 7,8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania skutku a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s rozhodnutím o treste.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Rozhodnutím Okresného súdu Čadca zo dňa 29.9.2003, sp. zn. 3T 273/2003 bol uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 25.1.2005 a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní jedného roka. V skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa osvedčil a trest zákazu činnosti vykonal dňa 25.5.2004 a hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený. Ďalej bol prejednávaný Okresným súdom Holzminden, Nemecká spolková republika, rozhodnutím sp. zn. 13 Cs 44 Js 22035/18 z 01.10.2018 pre trestný čin jazdy pod vplyvom alkoholu alebo omamných látok podľa § 316 ods. 1, § 69 a, § 69 b Trestného zákona Nemeckej spolkovéj republiky a bola mu uložená pokuta vo výške 800,- eur a zrušenie platnosti vodičského oprávnenia na dobu 1 roka. Peňažný trest je zaplatený a trest zákazu činnosti vykonal. Z výpisu evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplynulo, že obžalovaný bol od roku 2015 päťkrát postihnutý pre priestupky na úseku cestnej premávky.

Zo správ zamestnávateľov bol hodnotený kladne. Ústav na výkon väzby v Košiciach vo svojej správe uviedol, že obžalovaný sa počas výkonu väzby správa slušne, disciplinovane, úlohy a nariadenia plynúce z ústavného poriadku naplňa, režim dňa dodržiava, disciplinárne odmenený nebol a nebol mu uložený ani disciplinárny trest.

Správne postupoval okresný súd, keď pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pretože sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, písm. n) Tr. zák. lebo napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pričom priťažujúcu okolnosť nezistil žiadnu.

Trestná sadzba pri tomto trestnom čine je stanovená v rozpätí od 7 rokov až do 10 rokov. Pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi okolnosťami, a preto správne postupoval okresný súd, keď znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. o 1 rok, a teda vychádzal z rozpätia od 7 rokov až do 9 rokov. Rovnako správne okresný súd pri ukladaní trestu použil aplikáciu ustanovenia podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a uložil obžalovanému trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd má za to, že pre uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov nepodmienečne boli splnené všetky zákonné podmienky, a že uložený trest splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou aj generálnou prevenciou.

Správny je aj výrok, ktorým obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, ktorými sa domáhal uloženia trestu aj za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. krajský súd uvádza, že podľa tohto ustanovenia možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Odvolací súd má za to, že na aplikáciu tohto ustanovenia v tejto trestnej veci neboli splnené zákonné podmienky. Totiž žiadne výnimočné okolnosti prípadu, ani výnimočné pomery páchatel'a nielenže obhajobou neboli tvrdené, ale nevyplývajú ani z vykonaného dokazovania, resp. z obsahu spisového materiálu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného na verejnom zasadnutí ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.